

INTERVJU – MILENA JANKOVIĆ

Molim vas ako možete da nam se predstavite

Ja sam **Milena Janković**, iz Srbije iz Beograda. Ja i moje tek rođeno dete 28 februara 1990 godine smo bili žrtve trgovine ljudima. Ja sam majka bebe za koje se sumnja da mi je nestala u porodilištu u republici Srbiji. Ja sam advokat, pravni zastupnik Udruženja roditelja i dece Nestale Bebe Beograda.

Molim vas ispričajte nam svoju priču od početka do kraja

Ja i moje dete bili smo žrtve trgovine ljudima. U Beogradu, u državnoj bolnici, porodila sam se 28 februara 1990 i rodila živo muško dete. Dali su mi ga u naručje. Mi smo se gledali ali nismo znali da se vidimo prvi i do danas poslednji put. Posle tri dana od rođenja deteta nepoznata lica su mi rekla: majko vaša beba je umrla, mladi ste imaćete još dece. Bolnica će sahraniti vaše dete. Ja sam naravno doživela veliki stres. Tražila sam da vidim moju mrtvu bebu, tražila sam da sahranim moje dete, tražila sam da kući ponesem ono što sam donela u svom stomaku. Nažalost nisu mi dali da vidim dete, nisu mi dali da sahranim dete. Slagali su me. Bolnica nije sahranila moje dete. Eto posle toliko godina ja ne znam šta se desilo sa mojim detetom. Ako je dete umrlo gde je telo, ako je živo gde je. Toga dana ne samo da su oduzeli moje dete od mene, oduzeli su moj mir, oduzeli su moje zdravlje, oduzeli su moj život. Ja danas živim, hodam, radim, evo pričam sa vama, ali ja ne živim jer ne znam gde mi je dete, ne znam da li je gladno, žedno, boso, da li je zdravo, gde je. Živeti sa tim saznanjem da ne znate gde vam je dete to mogu da osete i razumeju samo majke kojima se to desilo.

Kako se danas osećate?

Danas i svakog dana osećam se tako kao da se to juče desilo. U mojoj priči ne postoji vreme osećam kao da je bilo juče. Ja danas hodam šetam Beogradom, i tražim gde je moje dete šetam ulicama i očekujem da ću da ga prepoznam. Svakoga dana se budim sa saznanjem da će moje dete možda toga dana zakucati na moja vrata. I naravno sa obzirom da sam pravnik i da sam pravni zastupnik Udruženja Nestale bebe Beograda, ne samo svoj posao, nego svoj život sam posvetila tome da se ovaj zločin otkrije i da svaka majka u Srbiji dođe do odgovora gde se nalazi njeno dete.

Molim vas gledajte u kameru i obratite se sebi kao da ste vi dete

Milena ti ništa nisi kriva. Nisi kriva što nisi čula otkucaje srca tvoga deteta. Milena ti imaš pravo da znaš gde se nalazi tvoje dete. Milena ti imaš pravo da znaš ko je učestvovao u tome i koji su to zločinci koji su od tebe oteli tek rođeno dete. Milena ti moraš da imaš snage da živiš. Milena ti moraš da imaš snage da se boriš za svoje dete. Milena ti imaš obavezu da i drugim majkama u Srbiji pomogneš da saznaju gde im je dete. Milena ti znaš kako treba, ti imaš gomilu znanja i obrazovanja da i druge majke uputiš na to kako da saznaju istinu. Milena u meni zna da sam ja hrabra, da je moj put ispravan i da ne smem da stanem. Ja ne smem da stanem, ne samo zbog mene nego i zbog mojih ćerki, Jasmine i Jelene, koje imaju pravo da znaju gde im je brat, ako je umro gde se nalazi, a ako je živ gde je.

Koja bi bila vaša poruka svetu?

Obraćam se svim vladama ovog sveta. Obraćam se svim dobrim ljudima ovog sveta da pomognu mojoj državi, da pomognu majkama nestalih beba, da pomognu da se donesu takvi zakoni, ne samo u Srbiji, nego u celom svetu po kome svaka majka ima pravo da zna gde joj je dete. Ljudi koji odlučuju da pomognu mojoj državi da majke dobiju pravo da saznaju gde im je dete. Takvo pravo ne može nikada biti vremenski ograničeno, u bilo kojim vladam u bilo kojim sistemima. Poručila bih i svoj nestaloj deci : vi deco niste niste krivi. Vi deco bez obzira gde živite na zemlji planeti, vi imate pravo znate ko su vam biološki roditelji. To je danas jednostavno i lako. Teška je samo vaša odluka da krenete u susret biološkim roditeljima. Ali da znate mi vas čekamo i naša srca kao i do sada, i sada kucaju za vas i čekaju vas, u nadi da će se pojaviti dan i da ćemo se jednom zajedno sresti.